

[Chr. Madsen.]

også, at arbejdsministeren har afgivet et løfte om, at han ville tale med regeringen om denne sag; det har han antagelig gjort og har så fået dette lille resultat ud af det.

Om det lovforslag, der er fremsat af socialistisk folkeparti, kan jeg sige, at arbejdsministeren levner det ikke ret meget fortjeneste; arbejdsministeren forsøger at gå ind i en diskussion om en lang række detaljer, som jeg dog ikke vil gå ret meget ind på, da jeg mener, at både fremsættelsen og bemærkningerne til lovforslaget nogenlunde klart og tydeligt fortæller, hvad det er, vi vil. Men grundprincippet i vort forslag til ændringer i arbejdsløshedsloven er jo, at der skal udbetales en højere understøttelse, og vi ønsker, at denne højere understøttelse skal udbetales på en anden måde end hidtil. Vi har i vort forslag gjort opmærksom på, at den arbejdsløshedslovgivning, vi har i dag, er blevet hængende i en lang række detaljer og bagateller fra arbejdsløshedsperioden i 30'erne. Alle de sociale foranstaltninger, kontrolforanstaltninger o. s. v., man dengang gennemførte, findes stadig væk i denne arbejdsløshedslovgivning, og vi ønsker meget af dette væk.

Vi ønsker altså en højere arbejdsløshedsunderstøttelse, og når vi skal diskutere en højere arbejdsløshedsunderstøttelse, ved arbejdsministeren udmærket godt, at der ikke er ret meget at raffe om, for de forskellige kongresser har jo næsten den ene efter den anden sagt: vi må have gennemført erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Nogle af kongresserne siger: vi vil endda have dette 30'ernes udtryk væk, vi vil ikke have udtrykket arbejdsløshedsunderstøttelse, vi vil have erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Jeg tror også, arbejdsministeren må indrømme, at når man her i dette høje folketing gennemfører en økonomisk politik, der ret hurtigt efter, at lovene er vedtaget her i tinget, medfører arbejdsløshed — jeg tænker på kreditstramningen — så er det vel ikke mere end rimeligt, at man fra de menneskers side, der bliver arbejdsløse på grund af sådanne love, stiller et erstatningskrav. Det er det, der er gået igennem næsten alle faglige kongresser, og det er det, man til stadighed beskæftiger sig med inden for faglige organisationer: der må ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det er en af

de vigtigste ting i vort lovforslag, og den foreslåede erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på 90 pct. mener vi kan være rimelig.

Denne erstatning må udbetales på en anden måde end hidtil. Der skal ikke være alle de forskellige skillelinjer, som der er i den nuværende arbejdsløshedslovgivning. Det må være sådan, at alle har krav på en sådan erstatning. Alle de forskellige tillæg, vi har slæbt med gennem mange, mange år i denne lov, må væk. Det er fortidige levninger, som slet ikke hører med til det, der er problemet: erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Bestemmelserne for, hvornår den skal udbetales, og hvor lang tid man kan få denne 90 pct.s dækning, er også klart og tydeligt angivet i lovforslaget; der skulle ikke være grund til nogen som helst tvivl herom.

Jeg havde regnet med, at arbejdsministeren også var kommet ind på, at der skulle noget mere kontrol til for at få disse 90 pct. udbetalt. Det gjorde han ikke, og deri ligger der måske en tavs erkendelse af, at de nuværende kontrolregler, selv når man sløjfer alle dem, vi ønsker sløjfet, er tilstrækkelige. Vi mener, at når man bevarer lovens § 10, stk. 4, har man kontrolregler nok, så er man fuldt inddækket for at kunne sikre sig, at de penge, der udbetales i arbejdsløshedsunderstøttelse, udbetales på en forsvarlig måde.

Jeg vil gøre et par bemærkninger til kontrolforanstaltningerne, som de virker i dag, altså § 10, stk. 4. Deri står der, at hvis et medlem har gået arbejdsløs i en længere periode, kan hans forhold tages op til nærmere overvejelse. I den anledning udsendes der cirkulærer og bestemmelser, og der udsendes også skemaer, som de forskellige arbejdsanvisningskontorer skal medvirke til at udfylde; arbejdsløsheds-kasserne skal også fremsende deres bemærkninger. Men for at få sin arbejdsløshedsunderstøttelse udbetalt, skal man altså ved disse undersøgelser besvare omkring 30 spørgsmål, der går over hele feltet med ægteskab og børneantal o. s. v.; så står der et par nedværdigende bestemmelser, og jeg vil gerne direkte spørge arbejdsministeren, om han ikke vil foranledige dem rettet. Der spørges, om medlemmet er sygt, og om der er nogen anledning til at drage invalidi-